

FRÉTTABRÉF

9.tbl. 2.árg. nóv. 1984.
Ótg. Kvænnalistinn
Ábm. Ína Gissurardóttir

ÁLYKTUN LANDSFUNDAR KVENNALISTANS HAUSTIÐ 1984

Við Kvænnalistakonur heilsum vetrí, og bjóðum velkomnar til starfa nýjar konur viða um land og sérstaklega hinn nýja anda Kvænnalistans á Vesturlandi.

Við fögnum þeim baráttukrafti sem konur hafa sýnt í þeim átökum sem hafa einkennt þjóðlifið að undanförnu. Þau átök minna um margt á ófrið þjóða í milli, og er sú staða undarleg þar sem um er að ræða deilur ríkisstjórnar við kjósendur sína og starfsmenn. Þeir sem vilja ná fram rétti sinum undir slikum kringumstæðum, eru knúnir til að sýna mátt sinn og megin áður en litið er á þá sem verðuga andstæðinga sem hægt er að semja við. Slik vinnubrögð endurspeglar það hugarfar, sem er orsök misréttis og veldur ófriði og styrjöldum.

Opinberir starfsmenn hafa að undanförnu sýnt samstöðumátt sinn og fært miklar fórni í baráttu við ríkisstjórn, sem hefur kosið að líta á þá sem andstæðinga sína.

Í ófriði verða þeir ætið harðast úti, sem síst mega við því. Konur sem eru lægst launaði vinnukraftur pessa samfélags eru meirihluti þeirra sem hafa verið án launa svo vikum skiptir. Þær hafa í þessu verkfalli staðið þétt saman. Það er því sorglegt til þess að vita, að pessi samstaða og hin mikla umræða sem farið hefur fram í þjóðfélaginu um kjör kvenna skilaði sér ekki inn á samningaborðið.

Konur á Íslandi una því augljóslega ekki lengur, að störf þeirra séu vanmetin, og að laun þeirra dugi engan veginn fyrir nauðsynjum. Konur una því heldur ekki að störf þau er þær inna af hendi séu ekki metin sem ábyrgðarstörf hvort heldur sem þau lúta að fólki, menntun barna, hjúkrun sjúkra og umönnun aldraðra, eða vinnslu hráefnis og öðrum framleiðslustörfum, grundvallarstörfum, sem eru forsenda þess að þjóð sjái sér farborða og haldi mennsku sinni. Konur vita líka, að laun þeirra hafa ekki skapað óðaverðbólgu og það er ekki þeirra sök að þjóð okkar er að sökkva í fen erlendra skulda. Konur vita, að rangar fjárfestingar, sónun verðmæta og sjónarmið stundargróða eru orsök þess efnahagsvanda, sem þjóðin á nú við að glíma. Sá efnahagsvandi verður ekki leystur með niðurskurði félagslegrar þjónustu sem íslenskt launafólk hefur lagt áherslu á í mningum undanfarin ár, jafnvel á kostnað launahækkanu.

Miðað við núverandi efnahagsástand sem lilar foreldra til vinnu utan heimilis án tillits til barna er það grundvallaratriði í baráttu fyrir jafnri stöðu kvenna og karla á vinnumarkaðinum, að öllum foreldrum standi dagvistarþjónusta til boða, að foreldrar geti sjálfir valið hvort börn þeirra sækí dagvistarheimili.

Konur treysta ekki fólk sem vanrækir menntun barna sinna, aðbúnað foreldra sinna í ellinni, og telur að þeir sem sjúkir eru eigi að fá læknishálp í hlutfalli við tekjur.

Konur vita, að slikir menn hafa ekki þá ábyrgðartilfinningu sem þarf til að veita þjóðarheimilinu forstöðu.

Þá er athyglisvert að konur um allt land hafa risið upp og hafnað aukinni stóriðjuuppbyggingu sem hingað til hefur verið lögð ofuráhersla á. Stóriðja er gamaldags og úreltur atvinnu- og framleiðslukostur, og nú eru framsæknustu iðnaðarriki heims að flytja stóriðju sina úr landi til að rýma fyrir hagkvæmari iðnaði heima fyrir. Stóriðja er áhættusöm fjárfesting, og kallar á aukin itök erlendra aðila í íslensku efnahagslifi. Stóriðja er mengandi og náttúru-spillandi og hefur hlutfallslega upp á fá og dýr störf að bjóða.

A undanförnum árum hefur einnig verið farið of hratt í virkjanaframkvæmdir vegna stóriðju og er svo komið að hlutdeild í erlendum skuldum íslendinga vegna orkuframkvæmda er 60 af hundraði.

Við viljum byggja upp atvinnuvegi, sem ganga ekki í berhögg við náttúru landsins og nýta þá þekkingu og hugvit sem við búum yfir til að fullvinna afurðir okkar og skapa nýjar atvinnugreinar. Ísland hefur sérstöðu, landið og hafið umhverfis okkur er gjöfult og ómengoað og hér býr fólk, sem hefur góða og almenna menntun og býr yfir mikilli fræðilegri þekkingu. Það er þessi þekking og það hugvit sem þjóðin hefur yfir að ráða, sem verða hornsteinar framtíðar-kosta okkar.

Til þess að mæta framtíð breyttra atvinnuháttu þurfum við að vanda til menntunar barna okkar, efla rannsóknar-starfsemi, byggja upp iðnað sem hentar okkur vel, auka fjölbreytni í landbúnaði, og fullnýta sjávarafurðir án óhóflegs milliliðakostnaðar.

Okkur er lifsnauðsyn að auka á fjölbreytni atvinnuháttu til að bæta upp sveiflukennða meginatvinnuvegi okkar. Það ætti að vera heillandi starf að fást við slika atvinnu-uppbyggingu. Kvennalistakonur benda á nauðsyn þess, að Ísland og hafið umhverfis landið verði yfirlýst kjarnorkuvopna-laust svæði. Við teljum, að vopnin tryggi ekki friðinn heldur stefni síaukin vigvæðing veröldinni allri í hættu.

Hugtakið frelsi hefur oft borið á góma að undanförnu, og verið tamt í munni þeirra er harðast hafa gengið fram í að brjóta á bak aftur frelsisbaráttu fólks fyrir mannsæmandi launum. Í nafni frelsis eru brotin landslög.

Með versnandi félagslegri þjónustu og lágum launum opinberra starfsmanna, hafa yfirvöld stuðlað að þeiri þróun, að nú risa einkaskólar og sjálfstæðar heilbrigðis-stofnanir. Með örðum örðum er farið fram á óheft frelsi fyrir þá sem meira mega sín. Sílkt er frelsirumskógarins en má ekki gilda í samfélagi manna.

Við Kvennalistakonur teljum það dýrmælast að hver einstaklingur hafi frelsi til að vaxa, þroskast og lífa án ótta, í samfélagi þar sem samábyrgð og samhjálp sitja í öndvegi. Það er ein af meginforsendum þess að börnin okkar geti orðið hamingjusamir einstaklingar og geti haft jákvæð áhrif á umhverfi sitt og framtíð þjóðarinnar.

Að lokum hvetjum við allar konur til að standa áfram vörð um rétt sinn og framtíð barna sinna, og óskum landsmönnum öllum góðas vetrar.

Alyktun um eflingu atvinnuvega

Landsfundur Kvennalistans ályktar að gera þurfi stórátak til eflingar íslenskum atvinnuvegum og skorar á stjórnvöld að efna til samrásos atvinnuveganna í hverjum landsfjóðum þar sem fulltrúar atvinnuveitenda, verkalyðsfélaga, skóla, rannsóknarstofnana, samtaka sveitarfélaga og aðrir aðilar vinnumarkaðarins komi saman og geri heildarúttekt á aðstæðu í hverjum landsfjórðungi og marki langtímastefnu í atvinnunum þar sem skammtimalausnir viki fyrir aðgerðum til raunverule Úrbóta, hagræðingar og endurskipulagningar.

Við hvetjum til þess, að leitað sé lausna í verki en pappírslausnahaugum hent.

Áskorun um málefni fatlaðra

Kjör fatlaðra og aðstandenda þeirra hafa að vísu batnað við tilkomu "laga um aðstoð við þroskahefta" og "laga um fatlaða", en eru þó enn langt frá því að vera sæmandi. Einkum eru aðstæður einstæðra foreldra fatlaðra barna afleitar og vinnuálag þeirra við að annast börnin og framfleyta þeim miklu þyngra en hægt er að ætlast til að nokkur standi undir.

Landsfundur Kvennalistans 3. - 4. nóv. 1984 skorar því á stjórnvöld að sjá til þess að "lög um fatlaða" komist að fullu í framkvæmd hið fyrsta.

Alyktun um skólamál

Landsfundur Samtaka um Kvennalistu haldinn á Hótel Loftleiðum 3. og 4. nóv. 1984 vill vekja athygli á hvernig nú er brengt að menntakerfi þjóðarinnar. Fjárvéitingar eru skornar niður til skólabygginga og námsgagna og kjaramál kennara eru í ólestri.

Láanasjóður íslenskra námsmanna er sveltur. Háskólinn fær ekki svigrúm til að próast á eðlilegan hátt. Fjárvélt háir allri rannsóknarstarfsemi í landinu. Helsta auðlind

okkar er fólkio sem byggir þetta land og framtíð þjóðarinnar er undir því komin hvernig við búum að uppvaxandi kynslóð.

Kvennalistinn vill leggja áherslu á að stuðla beri að jafnri aðstöðu til náms hvar sem er á landinu. Einmitt nú, þegar gildi menntunar fer vaxandi er sérstaklega brýnt að slaka hvergi á kröfum.

Lykilatriði í uppbyggingu atvinnulifsins er menntun. Kvennalistinn varar við afleiðingum þess að þrengja að menntakerfinu. Slikt getur valdið óbætanlegu tjóni fyrir menningu þjóðarinnar og nýja atvinnuhætti.

Alyktun

Landsfundur Samtaka um kvennalista haldinn 3. og 4. nóv. 1984 skorar á allar konur að fylgjast með framgangi þeirra mála á alþingi, sem varða hagsmuni kvenna.

'ALYKTUN

Landsfundur Samtaka um kvennalista haldinn að Hótel Loftleiðum 3. - 4. nóv. 1984 lýsir eindregnum stuðningi við "Bænaskrá Vestfirðinga" til ríkisstjórnar Íslands um að ekki verði leyfð uppsetning ratsjárstöðva á Vestfirðum eða annars staðar á landinu. Kvennalistakonur aðhyllast rök Vestfirðinga, þar sem þeir segja um ratsjárstöðvarnar: "Að þær aukir á vígvæðingu þjóðanna, sem stefnir jarðarbyggð í geigvænlega hættu.

Við álíttum að voðinn felist ekki einungis í beitingu vígbúnaðarins, heldur ali tilvist hans jafnframt á tortryggni, ótta og hatri og við óttumst að fjárfestingar í umræddum stöðvum hér á landi kalli á fjárfrekkar mótframkvæmdir annars staðar. Slika sjálfvirkni síaukins vígbúnaðar ber að stöðva. Því verða góðviljaðir menn nú að einsetja sér að snúa farnaði veraldar af þessari óheillabraut.

Við getum heldur ekki varið fyrir samvisku okkar, að frekara fjármagni verði varið til vígbúnaðar meðan sultur og vannæringarsjúkdómar hrjá hálft mannkynið.

Jafnframt óttumst við að bygging þessarar umræddu stöðvar geri heimabyggð okkar að skotmarki i hugsanlegum hernaðarátökum.

En hvað viðvíkur öryggi íslenskra loft- og sáfarenda, sem að hefur verið vikið í þessu sambandi, þá teljum við að okkur beri sjálfum skylda til að tryggja það." Þessi rök styður Kvennalistinn.

Landsfundur Kvennalistans skorar jafnframt á ríkisstjórn

ílands að leyfa ekki byggingu ratsjárstöðvar á Langanesi og taka til greina andmæli íbúa á Norð-Austurlandi gegn fyrirhugaðri ratsjárstöð.

Svo óldum skiptir hafa íslendingar leyst deilumál sín án vapna. Hlutverk íslendinga ætti að vera að miðla örðum þjóðum þessum arfi, i stað þess að leggja sífellt meira af landi okkar undir vígbúnað.

Landsfundur Samtaka um kvennalista haldinn að Hótel Loftleiðum 3. og 4. nóv. 1984 samþykkir eftirfarandi yfirlýsingum:

Við viljum:

- að Ísland verði lýst kjarnorkuvopnalaust svæði er njót alþjóðlegrar viðurkenningar
- að umferð kjarnorkuknúinna farartækja í lofti, á láði og legi verði bönnuð
- engar frekari hernaðarframkvæmdir hér á landi
- að öll hernaðarbandalög verði lögð niður
- að Norðurlöndin verði lýst kjarnorkuvopnalaust svæði, og stigi þar með fyrsta skrefið að útrýmingu kjarnorku vapna í Evrópu
- að losun geislavirks úrgangs og eiturefna í hafið verð stranglega bönnuð
- að íslendingar eigi frumkvæði að því að afvopnun hefji og að bann verði sett við öllum tilraunum, framleiðslu og dreifingu á kjarnorkuvopnum
- vinna að því að kjarnorkuveldin heiti því að beita aldrei kjarnorkuvopnum að fyrra bragði
- styðja starf friðarhreyfinga sem vinna gegn kjarnorkuvopnum og vígbúnaðarstefnu kjarnorkuveldanna
- að börnin okkar verði alin upp til friðar því að það er grundvöllur fyrir varanlegum friði í veröldinni

Við viljum stuðla að því að íslendingar standi við gefin fyrirheit um aðstoð við fátækstu þjóðir heims.

Við viljum sýna samstöðu og styðja baráttu kvenna um allan heim fyrir lífi jarðarbarna, fyrir friði, frelsi og réttlátri skiptingu jarðargæða.

Við höfnum öllum hernaðarlausnum.

Alyktun

Landsfundur Samtaka um kvennalista, haldinn í Reykjaví 3. og 4. nóvember 1984, minnir að 1985 er lokaár kvenna-áratugar Sameinuðu þjóðanna.

Við skorum á íslenskar konur að nota þetta ár vel til að bæta hag sinn og kjör og sameinast í átaki í þágu kvenna á þeim öðum sem þróunarhjálp íslendinga nær til.